

Modum menighetsblad

NR. 1 · 1994 63. ÅRGANG

"5 på"-elever fra Buskerud skole:

– Kunnskap er ikke det viktigste i verden

Fire dyktige elever fra Buskerud skole som skal til TV-finalene i Trondheim i mars.
F.v.: Cecilie Hartz Rønning, Marthe Kopland, Michael Aasand og Torkild Gravermoen.

Se s. 6–7

En utfordring å bli valgt!

Tre kvinnelige lærere har blitt de nye menighetsråds-lederne. Fra ønskelista deres:

- Nytt orgel i Rud kapell
- Bedre fritidstilbud til barn og ungdom i Åmot
- At flere må føle seg hjemme i kirka!

Se s. 4

En hellig alminnelig lege

Fra et pietistisk bedehusmiljø i Brandbu i oppveksten, til legejobb i Modum. Med tanker om tvil og tro, og livet i en større sammenheng. Men dårlig samvittighet for å ha danset har han ikke.

Møt Lars Sørumshagen.

Se s. 8–10

Gamle tante Ågot

Om høy himmel over Langvann en gnistrende januar-kveld. Om gamle tante Ågot på Lørenseter, om rømmevafler og spennende historier, og om det store takraset. Les Tom Lassen Havnsunds historie i Midt i hverdagen.

Se s. 11

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
man-fr 9-11.30
Tlf 32 78 79 00(sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
32 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17

Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 23 50

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen (vikar) Kvartsv.,
3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETS RÅD

Heggen menighetsråd
formann Helga Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus
Tlf 32 78 01 68

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:

Jenny Müller, John S. Andersen
Bente Olsen, Mari Wærsted Axelsen,
Anne Britt Molund Schartau.

Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirnes

Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt . . .

Redaksjonen i Modum menighetsblad.
F. v.: Bente Olsen (ikke tilstede da bildet ble tatt): Mari W. Axelsen, John Andersen, Jenny Müller, Anne Britt M. Schartau og Berger Hareide.

Penger nå igjen?

En av de udødelige dansker har en gang sagt at livets problemer kan deles i tre: de økonomiske, de pekuniære og de finansielle.

Dette er nok ikke særlig dekkende for menighetsbladets redaksjonelle profil. Men det passer ikke så aller verst som en innledning til å omtale det faktum at det ligger en postgiroblankett i dette nummer.

Og det er egentlig like spennende hvert år. Fordi vi deler ut bladet gratis gjennom posten til alle husstander i Modum. Og satser på en frivillig abonnementsinnbetaling fra leserne. Vi trenger ca. 100.000 kr. i inntekt fra dette for å få det til å bære seg. (Vi har også litt inntekter fra annonser.)

Så vi er altså igjen spente på om dere benytter dere av girototalongene. Hvis en fjerdedel av husstandene i Modum betaler kr. 75, greier vi oss rimelig bra.

Det gikk med et skrik i fjor. Nå satser vi på at dere er mange nok som setter pris på menighetsbladet, også i helt konkret forstand!

berger

Stadig mer blanda drops

Vi er i gang med en ny årgang for Modum menighetsblad. Og vi i redaksjonen vil gjerne fortsette slik vi har hatt som mål nå i 2-3 år:

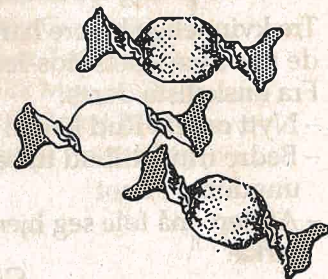
- En brei presentasjon av temaer og emner, lesbart for de fleste.
- Med en tro på at få ting her i livet er uinteressant ut fra et kristent ståsted.
- Kanskje reise flere spørsmål enn vi kan svare på.
- Og med en mest mulig lokal vinkling av stoffet.

I dette nr. presenterer vi de tre nye kvinnelige menighetsrådslederne. Vi besøker de fire 5. klassingene fra Buskerud skole som snart skal på TV i "5 på". På midtsidene har vi en samtale med Lars Sørumsdalen om livet, og om tvil og tro. Sigrun Sørensen tegner og forteller mer om kristne symboler. Og John S. Andersen har satt seg på kirkebenken en alminnelig søndag i Heggen, og formidler inntrykk fra det.

Mye i bladet vårt er i ferd med å bli faste spalter: både Ord til ettertanke, Midt i hverdagen, Bibelordet og Diktspalten håper vi fortsatt vil gå igjen i numrene framover. Nytt denne gang er en liten tegneserie, som vi også vil prøve å finne plass til framover.

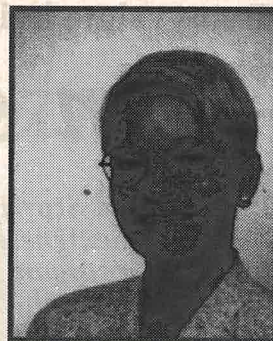
I noen numre legger vi stor vekt på å belyse ett tema. Ikke slik denne gang. Nå i nr. 1/94 er det mest blanda drops, - noen søte, noen syrlige, kanskje noen uten veldig mye smak. Men forhåpentligvis noen det tar lang tid før du bli ferdig med. God appetitt!

berger

Ord til ettertanke:

Anne Britt
M. Schartau,
Vikersund

«... Ver du eit bål, strål varme ifrå deg»

På min daglige vandring kommer jeg i kontakt med ulike typer mennesker.

Noen er glade, varme og omsorgsfulle, noen idérike og sprudlende, noen er triste og fortvilet, og noen er negative, stengte, bitre og aggressive.

Ofte føler jeg hvordan dette virker inn på meg selv, og hvordan det gir mine dager forskjellige valører.

Å møte varme, positive mennesker gir meg glede og inspirasjon, og er en ballast jeg kan lagre i mitt indre.

Tristhet og fortvilelse kan være vanskelig, men jeg kan få vise omsorg og forståelse, og kanskje gi litt oppmuntring.

Det negative, bitre og stengte sinn kan lett trække ned min likevekt og glede, og jeg blir da ofte utålmodig og oppgitt.

Det er lett selv å bli smittet av den negative holdningen og komme inn i en «offerrolle».

Min erfaring er, at klarer man å besvare mistro og bitterhet med overbærenhet og aksepterende varme, kan det over tid nå inn til den som har bygget «murer» rundt seg.

Ved ettertanke har jeg kommet til at slike mennesker trenger ekstra mye varme og tillit. Kanskje er det akkurat det de mangler i sitt daglige liv. Jeg må prøve å gi et smil, og vennlige ord, – og ikke gå trett! Ofte koster det meg mye å overvinne meg selv, og mitt ego.

Det er nyttig, og sunt, å gjøre opp status for seg selv, gjerne hver morgen og kveld. Bli bevisst på hva man gir videre i møtet med andre. Føle, og vise takknemlighet for alle positive bagateller, som tilslutt danner et lykkelig hele.

Kanskje er ordet «takknemlighet» blitt avlegs – i tilfelle, bør vi fornye det igjen i 1994.

Tilværelsen kan bli lettere om man av og til kan overvinne seg til «å snu det andre kinnet til», og heller omgi seg med varme.

La oss prøve å gjøre Halldis Moren Vesaas' ord til våre ...

...VER DU EIT BÅL,
STRÅL VARME IFRÅ DEG ...

Anne Bitt Molund Schartau

Tre nyvalgte kvinnelige menighetsråds-ledere:

– En spennende utfordring!

I likhet med Stortingsvalget velges det hvert fjerde år representanter til menighetsrådene rundt om i landet vårt. Disse rådene er forvaltningsorgan. Det betyr at de styrer og administrerer menighetenes virksomhet innenfor de rammer lovverket trekker opp.

Menighetsrådene har foruten arbeidsgiveransvar også ansvar for økonomien i menighetene. De skal føre tilsyn med kirke og kirkegård. Og i formålsparagrafen heter det at rådet skal være oppmerksom på alt som kan gjøres i menighetslivet.

Helga F. Albrigtsen, Heggen

I Heggen menighetsråd er Helga Faugstad Albrigtsen valgt til leder. Hun er lærer, gift og mor til ei jente og to gutter.

– Hvorfor sa du ja til vervet?

– Det var nok overraskende at jeg skulle bli valgt til leder. Da jeg sa ja til å bli nominert, tenkte jeg at det kunne være en interessant utfordring for meg om jeg skulle bli valgt. Når jeg i tillegg har fått lederansvar, blir jeg på en måte kastet ut i det, men jeg er innstilt på å gjøre et best mulig arbeid.

– Hvilke ønsker og forventninger har du for denne perioden?

– En av de arbeidsoppgavene det nye menighetsrådet har tatt fatt på, er orgelsaken i Rud kapell. Det er ingen ny sak, men en påbegynt arbeidsoppgave fra det forrige menighetsrådet. Som du kanskje husker, brant kapellet, og det ble midlertidig installert et orgel. Dette er ikke godt nok. Ått hundreårs-jubileet for Heggen skal vi selvsagt behørig markere i 1997. Innen da håper vi blant annet å få satt opp et handikaptolett ved kirken.

JohnSA

Ingebjørg Hovde, Snarum

I Snarum menighetsråd er Ingebjørg Hovde valgt til leder. Hun er spesialpedagog på Sysle skole, er gift med Torbjørn og har 3 barn i ungdomsalderen.

– Hvorfor sa du ja til vervet?

Ingebjørg Hovde sier at det var litt tilfeldig at hun sa ja til å stå på valg. Hun ser på vervet som en samfunnsnyttig oppgave, som også gir henne personlig vokster. Ledervervet tok hun på seg fordi ingen andre ville.

– Jeg er glad i kirken som institusjon og føler ledervervet som en interessant og utfordrende oppgave.

– Hvilke ønsker og forventninger har du for denne perioden?

– Jeg ønsker at flere vanlige mennesker skal bli ansvarliggjort overfor kirken og dens funksjoner. Jeg tror at mange innerst inne ønsker mer tilknytning til kirken, og mine forventninger går på at flere skal få lyst til å komme, og føle seg hjemme der, som en naturlig ting.

Vi i menighetsrådene bør se det som en oppgave å være ideskapere, og tilrettelegge dette på best mulig måte. Jeg gleder meg til å ta fatt på jobben, sier den nyvalgte leder.

Guri Jensen, Nykirke

I Nykirke menighetsråd er Guri Jensen valgt til leder. Hun er lærer på Buskerud barneskole, er enke og har 2 barn. I fritiden liker hun å jobbe/rote i hagen, håndarbeid, og har hund i pensjon

– Hvorfor sa du ja til vervet?

Guri Jensen har vært med i menighetsrådet som sekretær en periode, før hun ble valgt på nytt. Hun synes samarbeidet og tonen i gruppa har vært fin og givende. Nå har hun tatt på seg ansvaret som leder, men føler seg ikke selv som noen ledertype.

– Hvilke ønsker og forventninger har du for denne perioden?

Det er mange saker og mye nytt å sette seg inn i, men hun har god nytte av presten, som kan tre støtte til med råd og vink.

– Jeg ønsker at vi i fellesskap skal gjøre en best mulig jobb, hvor samarbeidet er en viktig grunnpilar. Det er kommet sterke ønsker om et fritidstilbud til barn og ungdom på Åmot. Mine forventninger er å kunne få til noe her, i samarbeid med foreldre, som i mye større grad bør involvere seg, og ta ansvar som ledere.

Jeg har også ønske om større oppslutning om gudstjenester. Hvis de som går i kirken får med seg en hver, ville det straks hjelpe på oppslutningen.

Mange synes det er et problem at salmetekstene skifter og blir fremmedgjort. Kanskje burde vi få forsangere ved gudstjenestene, sier Guri Jensen, som vil gjøre sitt beste i det nye vervet.

AnnB

Fellesmøter i mars:

Curt og Roland til Modum på nytt!

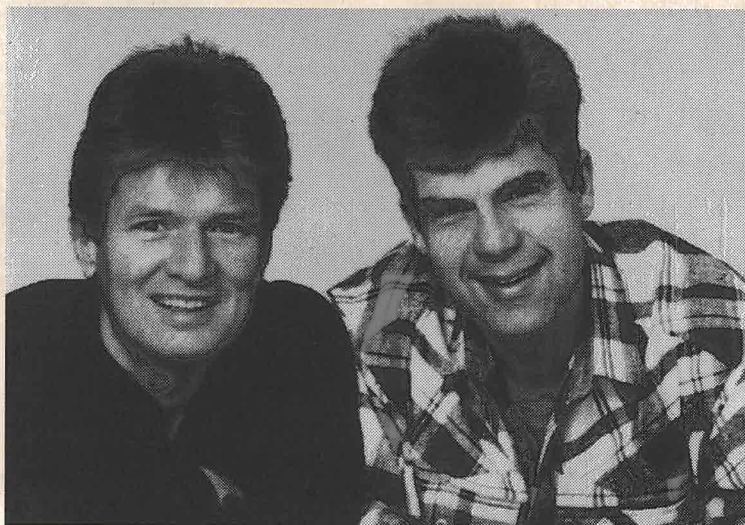
Fellesmøtene i år blir den 10.-20. mars i Kulturhuset i Vikersund.

De som var med i fjor, husker de to svenske sangevangelistene Curt og Roland. De har sunget sammen i snart 30 år, og kommer tilbake til Vikersund.

Nærmere program for dagene vil komme siden, men menighetsbladet vil nå gjøre leserne kjent med datoene for fellesmøtene, 10.-20. mars.

Det blir møte torsdag-søndag første uke og onsdag-søndag andre uke.

Arild Løvik

Tre kristne symboler

Vårt nye flerkulturelle samfunn i dagens Norge ser ut til å ha bidratt til en viss usikkerhet eller fremmedfrykt. Våre nye landsmenn synliggjør sin kultur- og religionsdyrking annerledes enn det vi har vært vant til.

Kan vår usikkerhet blant annet bunne i at elementer fra vår kristne kultur halvveis er gått i glemmeboken? Ville vi kanskje føle oss sikrere i møte med det fremmede om vi selv stod på tryggere grunn i vårt eget, - rent kunnskapsmessig?

Ett slikt kulturelement er de kristne symbolene, sinnbildene, som har fulgt kristendommen opp gjennom århundrene. Vi møter dem i den kristne kunsten, i stadig større utstrekning ved kirkeutsmykninger, i glassmalerier, kirkekar, liturgiske bøker og prestens messehagel, for å nevne noe.

Når vi ser dem, nikker vi gjenkjennende, - vi har sett dem før. Men betydningen er blitt uklar under glemselens slør.

La oss herved ruske opp litt i hukommelsen ved å se på noen av symbolene. En naturlig begynnelse kan være Gud Fader selv.

1. Hånden

Den er det eldste symbol for Gud. Flere steder i Bibelen kan vi lese om "Guds hånd" som et bilde på at Gud hjelper oss, og styrer verden. Den åpne hånden symboliserer Guds godgjørenhet mot menneskene. Den forteller også om Guds skapermakt. Ofte framstilles Guds hånd som den som velsigner menneskene, f.eks. slik vi ser på bildet her, - ved lysstrålene som går ut fra hånden.

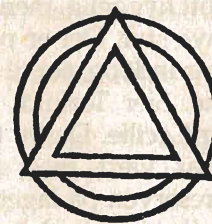

2. Øyet

Som en far våker Gud over sine barn. I Bibelen finnes mange ord om Guds øye: Øyet som aldri

sover, som ser menneskene i deres synd, men også når de gjør det som godt er.

I tidligere tider var troen på "det onde øye" alminnelig. Det var mennesker og djevelske makter som kunne bringe sykdom og ulykke. Som motsetning til dette fikk man altså øyet i trekanten - det gode øyet - som bare ville menneskene vel, og som så til dem i nåde og kjærlighet.

3. Trekanten

Trekanten er for øvrig symbolet for treenigheten, når den står alene. Den har tre jevnstore sider. Et av hjørnene skal alltid vende oppover. Når det derimot finnes et tegn inne i trekanten, skal det minne om den person i guddommen som dette tegnet tilhører, slik som ovenfor: øyet i trekanten, - da er det Gud Fader.

Ringene som omgir trekanten, symboliserer evigheten.

(Kilde: J.Ursin: Kristne symboler. Oslo 1965)

Sigrun Sørensen

"5 på"-kjendiser fra Buskerud skole:

F.v.: Marthe, Cecilie og Michael. (Torkild var ikke tilstede da bildet ble tatt).

– Vi skal ihvertfall til finalen!

Fire aktive 11-12åringer fra 5.klasse på Buskerud skole. De har vært avbildet og omtalt mange ganger allerede i lokalavisene. Og vi har hørt dem i Buskerud-sendinga etter hvert som de har kjempet seg fram til å representere fylket vårt i kunnskapskonkurransen "5 på". I mars får vi se dem på TV i slutt-rundene med de andre fylkene.

Om de liker å være lokale kjendiser?

- Det er jo litt hyggelig, men det kan også bli mye styr. Det er plagsomt når alle går rundt og sier til oss at vi er så flinke. Sier Torkild, Marthe, Michael og Cecilie. De tre første er de som har vært mest i ilden. Cecilie er reserven på laget, og har en viktig rolle i forberedelsene.

Torkild Gravermoen

fyller 12 år den dagen jeg treffer dem på Buskerud skole. Han bor på Vestre Spone. Hans største interesser er dataspill og å være ute. Torkild er med i 4H, og driver der for tida med en oppgave i baking. Han veit ikke sikkert hva han vil bli, kanskje bonde. De andre tre synes han bør bli arkitekt, han er så flink til å tegne.

Marthe Kopland

er 11 år og bor på Simostranda. Turn har hun drevet med siden hun var 4, hun spiller tverrfløyte, og liker å lage ting. Også hun er

med i 4H. Marthe har mest lyst til å bli dyrlege, men det blir ikke så lett, tror hun, for hun er så allergisk. Kanskje hun blir bonde.

Michael Aasand

11 år er fra Stubberud. Michael liker å hoppe på ski, stå slalåm, gå langrenn, spille fotball og tegne. Han har aller mest lyst til å bli skihopper, men kanskje dyrlege vil være litt mer ålreit på sikt.

Cecilie Hartz Rønning

er 11 år og bor på Haugfoss. Hun er mest opptatt av hunder, - de har tre hjemme. Hun spiller kornett og fotball, og er med i 4H. Også Cecilie vil bli dyrlege.

Jeg treffer de fire en torsdag morgen på Buskerud skole, sammen med klassestyrer Beate Lindseth. Selv om de synes det også har

vært "litt plagsomt" med all avis-skrivinga, blir de gjerne med på et intervju, og forteller villig vekk om hvordan det hele gikk til. Skoletimen går fort, og det blir en hel liten samtale, både om "5 på" og om andre ting i livet som de synes er viktigere enn det.

Marthe: Da vi skulle velge lag fra klassen, hadde vi fem prøver, med 50-60 spørsmål hver gang. Hele klassen var med.

Beate: Vi brukte mye tid på utvelgelsen. Det skulle være med to gutter og to jenter. Vi la vekt på å finne de beste all-rounderne.

- Hvordan har dere drevet med forberedelser til konkurransene?

Cecilie: Vi tok særlig for oss nyhetene og jobba med dem.

Michael: Vi pleier å skrive ned fra Dagsrevyen.

Torkild: Jeg ser mest på nyhetene i TV2. På Dagsrevyen forklarer de så mye at det lett går i surr. Jeg pleier ikke å lese så mye aviser.

Cecilie: Beate har vært med oss noen ganger, og noen ganger jobber vi aleine.

- Hva synes dere at dere særlig har lært av dette?

Torkild: At vi ikke trenger å være så redd for å snakke i radio.

Marthe: Det er jo bedre å si noe enn å la være.

Michael: Jeg har lært globale nyheter, og mye sport.

Cecilie: Mye forskjellig. Vi lærer mye av å følge med på nyhetene.

Beate: Og jeg merker virkelig i timene at de kan mye mer nå.

Viktig å ha tid til andre

- Hva er det hver av dere er spesialister på?

Torkild: Alt, nei det er litt forskjellig.

Michael: Fly og politikk.

Marthe: Jeg veit ikke.

Beate: Men Marthe er spesialist på å organisere laget.

- Er kunnskap viktig her i verden?

Marthe: Ja, men ikke det viktigste. Ikke så viktig som å få være frisk, for eksempel.

Michael: Eller ha tid til å være sammen med familien. Eller kjæresten.

Cecilie: Det er viktig å ha tid til andre.

Hvis ikke de voksne tar seg sammen, går det gærnt

- Hvordan ser dere på framtida?

Michael: Jeg håper det blir mye fred.

Torkild: Og ikke krig.

Marthe: Hvis vi kommer inn i EU, tror jeg det blir mer arbeidsløshet her i Norge.

Torkild: Jeg håper det ikke blir mer rasisme.

Marthe: Han russer'n... (Torkild: Sjirinovski, mener du?) med han er det fare for den 3.verdenskrig.

Michael: Jeg synes det er fælt med forurensninga.

Torkild: Og jeg håper det ikke blir mer tørke og ørkendannelse. Det er mye sult i Afrika.

Marthe: Og tenk på regnskogene.

Michael: I Australia er det skogbranner nå.

Torkild: Sør Amerika blir stadig fattigere, og de fortsetter å drepe indianerne der.

Cecilie: Jeg synes det er fælt med Bosnia.

Marthe: Hvis ikke de voksne tar seg sammen, går det gærnt. De

skryter av at de skal ha fred, og så kriger de bare videre.

- Kan vi gjøre noe i Norge?

Michael: Vi kan sende mat. Og FN-soldater.

- Hvor er dere om 20 år?

Cecilie: Da er jeg veterinær, og bor på landet et sted. Jeg tror ikke jeg vil være gift.

Marthe: Jeg kan kanskje ikke bli veterinær. Det hadde vært moro å være skuespiller. Men jeg bor nok på landet.

Torkild: Kanskje det blir noe helt annet enn jeg har tenkt. Jeg håper jeg ikke blir arbeidsløs. Jeg kommer nok til å bo her i nærheten.

Michael: Hvis jeg skal bli skihopper, kommer jeg kanskje til å bo litt i Tyskland eller Østerrike. Eller kanskje Norge. Det hadde vært moro å jobbe med TV.

Det må bli laginnsats!

- Hvordan skal dere forberede konkurransene i mars?

Michael: Det må bli laginnsats. Se mye på nyheter og lese aviser.

Torkild: Jeg skal følge med på OL.

Beate: I tillegg til nyhetene må dere nok også jobbe mer med fagområder.

Marthe: Jeg skal lese geografi, steder i Norge og sånn.

- Og hvordan vil det gå med dere i "5 på"?

Michael: Vi skal ihvertfall til finalen.

Torkild: Vi vinner finalen!

Cecilie: Enig.

Marthe: Vi vinner første runde ihvertfall. Men det spørs kanskje om vi kommer til finalen.

berger

En hellig alminnelig kommunelege:

- Du trenger ikke være religiøst anlagt for å gå i kirka!

Lars Sørumshagen uttaler seg om det å være pappa, lege, klokke og medmenneske. Men hva kjennetegner egentlig denne mannen? Venner av ham sier han er glad i mennesker. Han klarer å være hellig og alminnelig, frimodig og ydmyk på samme tid.

Det er en kald kveld i januar. Vi møtes i det gamle skolehuset "Rustica" på Modum Bad. Lars må bøye nakken for ikke å stange i de lave dørkarmene.

- Godt du kunne drøye det en halv time, sier han. - Det er så deilig å slippe å stresse ved middagen.

Lars må innrømme at det for en kommunelege er mange oppgaver og ofte vanskelig å holde tidskjemaet. Den tida han setter av til papirarbeid blir ofte oppslukt av pasienter som trenger mer tid.

"Jeg trener på å si nei"

- Jeg er et typisk ja-menneske som trener på å si nei. Det meste har jeg lyst til, men noe gjør jeg også fordi jeg synes jeg må. Kirsti, kona mi, hjelper meg å sette grenser. Det er viktig for meg å få tid til familien.

Lars og Kirsti har bodd i Modum siden høsten 1986. Før det var de fem år i Stavanger der Kirsti tok lærerskolen og Lars jobbet som privatpraktiserende etter endt militærtjeneste. De har tre barn, Øystein på 15, Elisabeth på 11 og Kristin på 5 år.

- Vi flyttet til Østlandet først og fremst forat barna skulle få mer kontakt med besteforeldrene. Dessuten lengtet vi etter snøvintrene. Nå ser det ut til å slå til etter sju "magre" år.

- Hvordan liker du oppgaven som pappa til tre unger med så stor aldersforskjell?

- Det er koselig. Kunne gjerne hatt fler! Alle aldre er like fascinerende. Jeg har ikke vært så flink til å leike med barna, men det er godt å kjenne at kontakten er der. Enten det er Kristin som løper i full fart inn i armene mine, eller jeg merker Øysteins fortrolighet på en skitur. Han har dessuten dratt meg med på fotball. Jeg måtte bare finne meg i at han etterhvert valgte fotballen istedenfor fiolinen. Selv har jeg ikke drevet noe særlig med sport, men en skitur hører med blant de gode opplevelsene. Dessuten liker jeg å se på. Jeg har strevd veldig med å bytte vakt under OL slik at vi kan dra til Lillehammer for å se 5-mila og hopp i 120 meters bakken.

"Jeg er ikke grublende og dypsindig"

- Er du glad du valgte å bli lege?

- Klart en 40-åring tenker på om han har valgt det rette. Særlig når jeg er sliten etter en døgnvakt, kan jeg jo begynne å tvile. Men jeg vet ikke ellers hva jeg skulle ha valgt.

- Har folk store forventninger til deg?

- Det er strevsomt med myten om at legen vet alt. Mange godtar ubetinget det jeg sier. Stiller jeg folk på valg og gir dem alternativ, svarer de som oftest at det får legen bestemme. Det er viktig at jeg oppmuntrer folk til å ta ansvar og vurdere selv ut fra de råd jeg som fagmann kan gi dem.

- Har du vanskelig for å legge jobben fra deg?

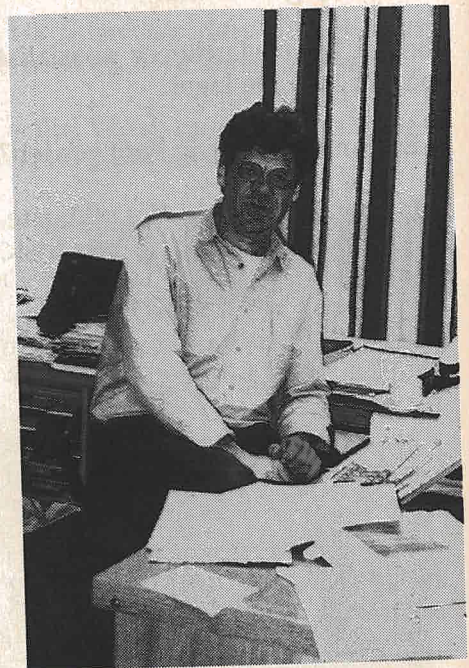
- Jeg er et menneske som lett blir grepet. Når jeg møter mennesker som har det vondt, hender det jeg deler mine tårer med dem. Men jeg er ikke grublende og dypsindig. Jeg røres lett, men når jeg går hjem, greier jeg stort sett å legge sorgene fra meg. Grunt vann roer seg jo fort som du vet.

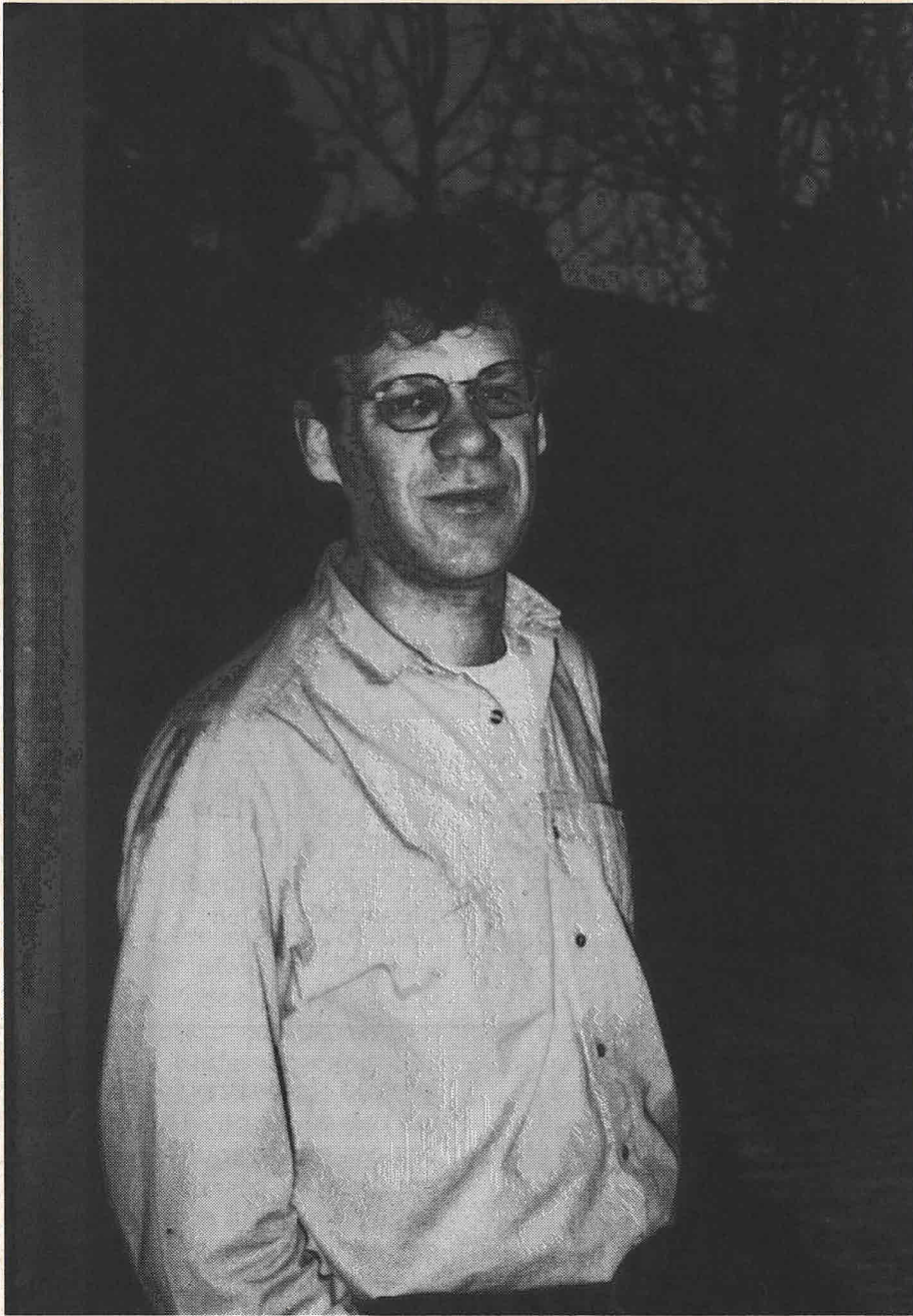
"Det er godt å være trygt forankret i troen"

Er det noe som skaper dårlig samvittighet hos deg?

- Det må være når jeg er usikker på om jeg har gjort en god jobb, eller sagt nei til noen som har ringt hjem. Da har jeg det ofte litt vondt resten av kvelden. Jeg føler meg slem når jeg avviser. Men ser jeg det utenfra, er det riktig. - Hva betyr den kristne tro for deg?

Lars trenger tid til å tenke.

Lars Sørumshagen

Ordene kommer litt langsommere.

- Det er godt å være trygt forankret i troen. Jeg ser mange bekymre seg for døden, og jeg synes synd på dem som tror alt er slutt når livet her ebber ut. Jeg vet at jeg står i en plan og en sammenheng som går videre. Jeg har noe å glede meg til!

- Deler du troen med dine pasienter?

- Mange vet nok om min tro, men det er en høy terskel hos folk når det gjelder å snakke om åndelige ting. Jeg legger ikke opp til det

sjøl, men jeg synes det er fint når samtalen utvikler seg til sjelesorg. Mange strever med tro og tvil i møtet med sykdom og død.

"En optimist vil ha større sjanser for å bli frisk"

- Tror du at mennesker kan helbredes ved bønn?

- Ja, når Gud har skapt mennesket, så tror jeg også han kan gi helbredelse til det han har skapt. Selv tror jeg Gud som oftest gjenoppretter helse gjennom naturlige helbred-prosesser, også medi-

sinsk behandling. Men når jeg møter mennesker som opplever at Gud har grepet inn på underfullt vis, deler jeg deres tro. Den positive dimensjon som tro og håp skaper, har nok også jeg undervurdert. Det er klart at en optimist vil ha større sjanse for å bli frisk! Men jeg har vært innkjørt i det medisinstudiet lærte oss, og redd for å skape håp som jeg ikke faglig kan begrunne.

- Hva engasjerer deg i fritida?

- Det må være "Toppklubben" for barn i 2.-6.klasse. Det er noe av det morsomste jeg har vært med på. Vi er fire voksenledere, derfor er det ikke krise om ikke alle kan møte hver torsdag. Vi legger en plan for semesteret der vi fordeler tema og ansvar. Vitsen er å lære barn hva glad kristendom er. Gjennom aktiviteter, drama og sang gjør vi gode ting sammen. Det er ikke så mye som skal til. Ungene gir god respons og viser takknemlighet og kameratskap på en naturlig måte.

"Kanskje det er fordi jeg liker å vise meg fram"

Lars spiller på et stort speker. Det er ikke bare i barnearbeidet han har utfoldet seg i menigheten. Mange har vel også lagt merke til at han fungerer som klokke i Heggen kirke og enkelte ganger som organist i noen av kapellene.

- Kanskje det er fordi jeg liker å vise meg fram, ler Lars. Klokkestjenesten er en frivillig enkel jobb som sparer oss for utgifter som kan brukes til annet arbeid i menigheten. Jeg synes det er riktig at vi som kirkemedlemmer stiller opp og viser at vi har medansvar for gudstjenesten. Det er godt å være på gudstjenesten, gi uttrykk for sin tro, få tilgivelse og dele Guds ord. Gjennom prekener kan jeg få del i andres tanker og erfaringer. Jeg skulle ønske at flere ville tørre å komme i kirka. Jeg kjenner meg lite religiøs sjøl, og vil hevde at du ikke trenger å være religiøst anlagt for å gå i kirka!

forts. s. 10

forts. fra s. 9

Lars vokste opp i et pietistisk bedehusmiljø på Brandbu. I studietida ble han leder for musikklaget i Misjonssalen i Oslo. Han medgir at bakgrunnen har gitt ham et solid konservativt bibelsyn. Men det betyr ikke at han er en streng pietist.

"Jeg har aldri hatt dårlig samvittighet for å ha danset"

- Jeg er nok havnet et annet sted uten å ha gjort opprør. Jeg prøver å skille mellom det sentrale og det mindre vesentlige. Når det gjelder læren om Guds frelse, er det viktig at den formidles klart. Når det gjelder bud og forbud som folk finner på, har jeg aldri hatt dårlig samvittighet for å ha danset eller tatt meg en røyk. Menneskebudene bør prøves på kjærlighetsbudet. Det er glimrende å lese om hvordan Jesus møtte mennesker med sin inkluderende omsorg, kjærlighet og forståelse. Samtidig satte han folk på plass

med en uhyre treffsikkerhet. Hadde vi klart å følge hans eksempel, ville det fått store ringvirkninger!

Ordene setter igang undring og lengsel også hos meg. Hvordan skal vi la oss prege mer av Ham vi tror på?

Vi blir begge sittende i dype tanker. Lars bryter stillheten.

- Jeg tror det har med prioritering av tida vår å gjøre. Vi må gå inn i lønnkammeret og sette oss ned ved Jesu føtter slik Maria gjorde. Der kan vi lytte og ta imot inspirasjon istedenfor å skulle prestere noe hele tida. Jeg ligner nok mer på Marta som strevde og gjorde seg uro med mange ting... Jeg tror jeg ville få tid til alt som virkelig betyr noe hvis jeg bare kunne omprioritere. Ved å tilbringe mer tid til stillhet, bibellesing og bønn, ville sikkert Gud minne meg om det som var vesentlig. Tenk om vi kunne ta oss tid til en kopp kaffe med den som sitter ensom, eller lære å kjenne andre

folks kultur ved å besøke en innvandrerfamilie.

Lars har snakket seg varm. Engasjementet stiger enda et hakk når jeg spør om det er noe som provoserer ham.

- Når jeg hører på innringingsprogram og folk spør hvorfor vi skal ta oss av asylsøkere når vi ikke kan ta oss av de gamle, blir jeg skikkelig provosert. Vi har mer enn nok til begge deler! De som får det til å høres ut som vi tar det fra de gamle, snakker pisspreik!

Etter dette utbruddet faller Lars til ro igjen. Han begynner å fortelle om den gode kontakten han har med innvandrere. Han har fått oppleve at vi kan berike hverandre ved vår ulikhet.

- Jeg er heldig som kan drive med akkurat det jeg gjør, slutter Lars. Ikke minst de psykisk utviklingshemmede har gjennom sin spontanitet, livsglede og fine kontakt, gitt meg inspirasjon til å se hva menneskeverd er.

Jenny

Fra kirkebenken, søndag 16. januar i Heggen kirke:

Det er lettere å snakke om våre medmennesker, enn til dem

Andre søndag etter Kristi åpenbaring var det familiegudstjeneste i Heggen. Skriftlesning og dagens tekst ble framført av en rekke konfirmanter. Dagens tekst var hentet fra Joh. 4. 5-27, og disse salmene ble sunget: Nr 943, 97 || 709, 612 og 416, alle Norsk salmebok.

Arild Løvik forrettet, ved orgelet satt Knut Johnsen ellers medvirket klokker Sverre Helganger og kirketjener Anders Tandberg.

Beretningen om den samaritanske kvinnen som treffer Jesus ved brønnen, er underfundig og tankevekkende. Den nærmest utfordrer oss til å ta stilling til en rekke spørsmål:

-Hvorfor hentet hun ikke vann

sammen med de andre samaritanske kvinnene?

-Hvordan kan det være at kvinnen tåler hardkjøret fra Jesus om alle hennes menn?

-Hvorfor forstår ikke kvinnen bildet om levende vann like lett som vi gjør det?

-Hvorfor vil kvinnen berette om det som hendte henne til dem som støtte henne ut?

Løviks tolkning av teksten hadde spenst og jordnærhet. De språklige bildene hentet han både fra eventyret og revyscenen. Det var prinsessen som våget å kysse frosken, og et frodig Jon Skolmen sitat om at det var bedre å drite seg ut enn å dø av forstoppelse.

- Det handler om å våge å ta

kontakt. Jesus bryr seg om oss, og tar oss på alvor. Derfor skal vi bry oss om hverandre. Men slik oppfører vi oss ikke alltid. Vi foretrekker å stå på avstand fordi det er mye lettere å snakke om våre medmennesker enn til dem. Kanskje vi er for engstelige for hvordan vi blir mottatt. En annen unnskyldning er at vi er så opptatte. Det rare er at nå har alle klokker, men få har tid.

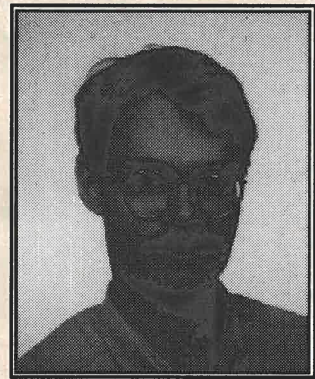
Med klar oppfordring til foreldre og kanskje spesielt til dem som bar barna sine til dåpen hevdet han:

- Kanskje det er alle de kysser og klemmer vi gir barna våre mens de er små, som gjør dem til gagns mennesker.

Omtrent femti personer deltok i gudstjenesten. Likevel ble salmesangen noe lavmælt og famlende. Vi savnet de gode forsangerne.

JohnSA

Midt i hverdagen

Tom Lassen
Havnsund,
konsulent,
Geithus

- Pappa, tror du på Gud?

«Pappa, tror du på Gud?», spør Anders under en gnistrende vinterkald stjernehimmel. Vi er på sledetur med hundespennet og er små kryp under en veldig himmel. Opp til høyre har vi Orion med belte og sverd. Hvis vi bøyer nakken kan vi se Cassiopeia med sin omvendte W. Og vi har funnet Karlsvogna og fulgt linja rett opp til Nordstjerna eller polarstjerna som den også kalles. Nå står den der og lyser for seg selv, og taket til a jordmor Matja er ikke ved Langevann. Vi er helt alene, alt er stille, og rundt oss skimter vi granskogen under snøtung bør. Det er nærmest selvsagt at eksistensielle spørsmål melder seg hos både små og store under slike forhold.

Barn av i dag er rasjonelle. De vil ha fornuftige svar på vanskelige ting. Men dette er ikke tid og sted for rasjonalitet, himmelen er for høy og stjernene for mange til det. Jeg forteller han en historie som jeg ble fortalt som barn. Den handler om gamle Ågot Lørenseter og hennes jordnære gudstro.

- Tante Ågot, som vi kalte henne, var ei gammel, krokete kone som bodde alene på Lørenseter langt inne i Løvenskiolds dype skoger i Oslomarka. Vi var der ofte om somrene som barn og noen ganger la vi skituren innom for å hilse på. Inne på kjøkkenet hos tante Ågot vanket det rømmevafler og spennende historier fra et langt liv i skogen. «Jeg vokser nedover som kurompa, jeg,» spøkte hun, tynn og skrapa og mer og mer krokete for hver gang vi så henne.

En vinter av det slaget vi liker å huske, med snø i metervis og dompapper i juleneket, satt vi igjen rundt kjøkkenbordet til tante Ågot og spiste rømmevafler. Praten gikk om løst og fast, så ble hun alvorlig og begynte å fortelle om noe som skjedde henne uka før, under det siste mildværet. Hun var på vei til fjøset langs en tråkket sti over tunet. Hun hadde tre kuer og nå skulle de ha kveldsstellet. På taket ligger digre snøfonner gjennomblaute og tunge av mildværet. Det er like før hun går de siste par skrittene

opp til fjøsdøra, da hun ser et appelsinskall som en skiturist har kastet fra seg. Hun stopper et øyeblikk og plukker opp skallet, da fonna på taket kommer.

Vi har ofte gått denne veien på do eller for å hilse på Røddlin og hva nå de andre to kuene het. Det var trangt mellom fjøset og vedskulet, og fjøsveggen var høy. Med et drønn lander snø og is i en diger haug rett framfor henne. «-Det var akkurat som om en bestemte at jeg skulle se det appelsinskallet og stoppe opp,» sa tante Ågot, høytidelig og hverdagslig på en gang.

«Jeg tror jeg var 9 eller 10 år den gangen,» forklarer jeg Anders, «men jeg husker det veldig godt.» Det blir stille fra han som sitter varmt og godt innpakket nede i sleden. Vi hører pusten fra hundene som løper. Det knirker litt i sleden idet vi kjører opp fra isen og fortsetter mot Sponevollen.

Tom Lassen Havnsund

Prestegjeldets årsstatistikk for 1993

(Tallene i parentes er for året før)
Det er registrert 8969 (9658) deltakere ved 162 (158) ordinære gudstjenester. Ved samtlige gudstjenester utenom Olavskirken er det registrert 13135 (12377) deltakere ved 203 (185) gudstjenester. Det ble holdt nattverd ved 50 (55) gudstjenester med 826 (1069) registrerte deltakere. Utenom

gudstjenesten er det registrert 93 (80) nattverdgjester.

Ved ofringer i kirkene kom det inn kr 146.180 (160.203).

Det er utført 99 (121) dåpshandlinger.

Det var 120 (141) konfirmanter i kirkene.

20 (23) ekteskap er inngått ved kirkelig vigsel.

Prestene forrettet ved 140 (156) gravferder.

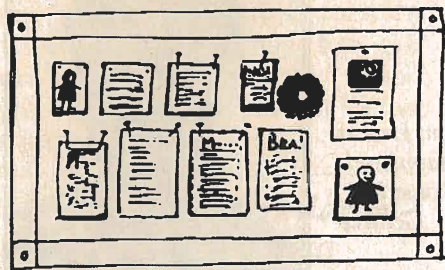
Kommentar:

Oppslutningen om gudstjenesten på søndager viser synkende tall for fjerde år på rad.

Oppslutningen om kirkelige handlinger viser lavere tall enn året før. Det ser likevel ut til at kirken beholder oppslutning fra den delen av befolkningen som er aktuell. Unntaket er tallet på vielser, som er påfallende lavt i forhold til alle som flytter sammen i ekteskapsliknende forhold.

J.M.

Oppslagstavla

Loppmarked på Vikersund

Loppesjefene på Vikersund menighetssenter har alt begynt å lekke nyheten om at det blir loppemarked både lørdag 7.mai og lørdag 10. september i år. Følg med!

Årsfest på Åmot

Åmot kapell holder årsfest fredag 4.mars kl.1800. Modum VIKING underholder. Britt Dahl forteller om Modum-menighetenes døveprosjekt på Madagaskar. Det blir kaffepause, og kollekt/gave til kapellet.

Umiddelbart etter festen blir det et kort årsmøte for kapellet.

Åmot kapell i 1993

Kapellstyret har i 1993 bestått av Per Ole Buxrud som leder, Liv Therkelsen sekretær, Stein Therkelsen kasserer og Annlaug Braathen revisor. Øvrige styremedlemmer: Sverre Hunstadbråten, Kjellfrid Tronsen og Guri Asbjørnsen.

I løpet av året har det vært i alt 156 arrangementer på huset, fordelt på 11 gudstjenester, 33 begravelser, 44 konfirmantundervisningsdager og 68 møter, fester, øvelser osv.

Økonomien er tilfredsstillende, ikke minst takket være de 20 som gratis deler på alt vaktmester og vaskehjelp-arbeid som trengs.

Fastegudstjenester

Vi vil markere fastetiden med egne gudstjenester på de to første onsdagene i fasten. Det blir gudstjeneste kl 19 på Vikersund menighetssenter Askeonsdag 16/2 og på Vaaraan 23/2. Det blir altergang på disse gudstjenestene.

Modum kammerkor takker –

sine trofaste lyttere for ivrig oppslutning på korets julekonsert, søndag 19. desember, i Heggen kirke.

Julekonserten er korets årlige julegave til Modums befolkning, og det er en hjertevarmende følelse å se så mange kjære og kjente ansikter komme og fylle plassene i kirken, år etter år.

Ekstra takknemlig er koret for den økonomiske gaven som kom inn, den vil komme vel med til korets drift. TAKK FOR AT AKKURAT DU KOM!

AnneB

Årsfest

Snarum menighets årsfest blir fredag 25/3. Arne Rui har lovet å komme. Sted og tid blir kunngjort seinere.

Mobiltelefon

Steinar Sund har anskaffet mobiltelefon. Nummeret er 94 32 65 35.

Hele menigheten synger

på Snarum har blitt flyttet til 13.mars i år. Vi har fått med oss både Syslekoret og Lise Asbjørnhus denne kvelden og håper på stort frammøte. Her er det meningen at menigheten skal synges en del selv, vi skal høre på en del vakker sang og musikk og vi skal også få med oss en andakt ved kallskapellanen. I det hele tatt legger vi opp til en litt annerledes og enklere gudstjeneste denne søndagen, og tidspunktet blir kl 19.

Steinar Sund

Kirkebilkjøring organiseres på Snarum

Snarum menighetsråd har gått inn for å organisere kirkebilkjøring til og fra gudstjenester i Snarum kirke. Dette er et ledd i en kampanje med bakgrunn i at frammøtet til gudstjenestene på Snarum falt med 30 % i -93. Innen Snarum sokn er det mange eldre som ikke kommer seg til kirken grunnet store avstander, dårlig føre og av helsemessige grunner.

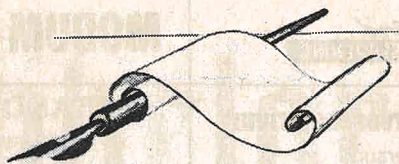
For å bedre på den synkende oppslutningen om gudstjenestene, har Snarum menighetsråd kommet med mange gode forslag som skal settes i verk i nær framtid. For mange eldre vil nyorganiseringen av kirkebilkjøringen sikkert være gledelig. En liknende ordning fungerte for noen år siden, men denne har av ulike årsaker falt bort.

Responser og oppslutningen fra frivillige kirkebilkjørere har vært stor, og de fleste distrikter innen soknet skulle være dekket. Alle som heretter vil til kirken, kan ringe et av numrene på lista. Hvis det ikke skulle passe for vedkommende, er det bare å ringe en annen. Betaling avtales og eventuelle justeringer vil være å finne i hver utgave av menighetsbladet:

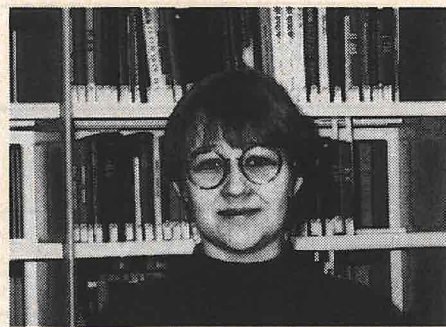
Arne Saastad	tlf. 32 78 26 13
Ole Henry Olavsby	tlf. 32 78 26 32
Kirstine Saastad	tlf. 32 78 38 44
Sverre Skjelbred	tlf. 32 78 85 62
Leif Palme Flaglien	tlf. 32 78 26 65
Gunbjørg Saastad	tlf. 32 78 26 19
Nils-Gustav Svendsby	tlf. 32 78 27 82
Robert Hovde	tlf. 32 78 27 52
Helge Gudmundsen	tlf. 32 78 39 30

I tillegg til organisert kirkebilkjøring er planene mange innen Snarum menighetsråd for å bedre kirkesøkningen med konkrete tiltak. Av dette kan nevnes mer musikk i gudstjenesten, oftere kirkekafe, minst to kveldsgudstjenester pr. år og konkrete planer om å danne et spennende barnarbeid i menigheten.

Eli Sund

Anita Haukvik,
bibliotekar,
Vikersund

Rosa, den arme forfulgte ...

Jeg har aldri lest om Rosa, den arme forfulgte. Men det er da heller ikke noen forutsetning for å kjenne seg igjen i dette diktet av Inger Hagerup. Mange av oss har nok en bok som står som selve Boken i hukommelsen. En bok

der man plutselig oppdaget at verden var noe annet og mer enn man hadde ant, og der man følte seg på et helt annet plan enn klassekameratene etterpå. Det kan ha vært en klissete kjærlighetsroman og det kan ha vært mer «høyver-

dig» litteratur, men følelsene og opplevelsen overstråler uansett det meste av det man senere har lest av «bedre bøker til nytte og lyst».

Romanen

*Nå er det meget lenge siden, kjære venninne.
– Hvorfor jeg ennå husker? Ser du, jeg fant i en krok
frynset i alle kanter, fillet og gul i bindet
boken, vår aller første merkelige deilige bok.*

*Jeg var vel elleve dengang, du var kan hende tretten.
Bøker var sånt vi pleide å få av tanter til jul.
«Puk» og «Prinsesse Sara», «Hos Mormor»,
«Den heldige Letten»,
«Katty på reise», «Kusiner», «Villkatt», «En ensom
fugl».*

*Bøker var sånt som bare stod og vokste i hyllen
og ga oss en vemmelig skjør og naken samvittighet:
«Er dere slemme får dere værsgod selv ta skylden!
Vi har fortalt dere alt det pene og gode vi vet!»*

*Husker du navnet på boken? Det duftet av fjerne tider:
«Rosa, den Arme Forfulgte, eller en Elskovsdyst».
Akk, hun ble ille forfulgt på åtte hunder sider
før hun fikk hvile ut ved heltens mandige bryst.*

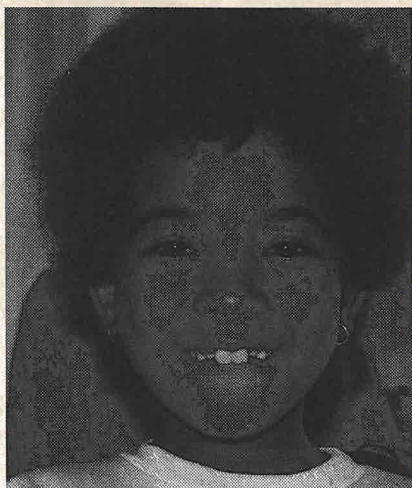
*Og helten med ørneprofilen og de sørgmodige øyne,
han het – om jeg husker riktig – visstnok sir Archibald.
Akk, hvor den onde grev Walther filtret ham inn i løgner
og akk, hvor han idelig reddet sin elskedes dyd fra fall!*

*Husker du måneskinnsrittet? – Svøpt i sir Archibalds
kappe
satt hun på salknappen – Rosa – med flagrende hår og lo.
Husker du spøkelsesknirket i slottets eldgamle trappe?
Husker du Walthers hese latter når tårnuret slo?*

*Akk, det er meget lenge siden, kjære venninne!
Visst har vi siden lest bedre bøker til nytte og lyst.
Men ingen har noengang gitt oss så varige gleder for sin-
net
som «Rosa, den Arme Forfulgte» eller En Elskovsdyst».*

Anita Haukvik

Nå kan hun få gå på skole

Jenta til venstre er 8-9 år gammel. Fordi hun er døv, hadde hun ingen muligheter til skolegang i sitt hjemland, Madagaskar. Hennes framtid var å være gratis arbeidshjelp i egen familie resten av livet.

Men med støtte fra NORAD ble det sist sommer åpnet en døveskole i hennes landsdel. Hun er nå en av elevene ved Tamatavenskolen. Det er denne skolen vi her i Modum er med og støtter.

Vil du være med på å gi henne og mange andre døve på Madagaskar et menneskeverdig liv?

Send inn en gave på bankgiro 2270.03.21480. Misjonsprosjektet, Modum prestegjeld.

Ny container til Madagaskar
Vi går inn for en ny innsamling til døve på Madagaskar nå i vår. Hva de trenger? Alt mulig. F.eks. høreapparat, sko, ullgensere, brukt tøy for både sommer og vinter (ikke for tungt og ikke for slitt), stoff-rester, garn-rester, sysaker, sengetøy, sykler, skrivemaskiner, vaffeljern, kjøkkenutstyr, spill, leiker, skolemateriell...
Innlevering til kirkekontoret i tida 14.-25.mars.

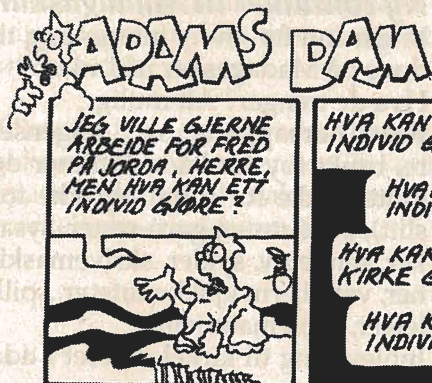
 BENT STRÆDE AS Aut. rørlegger Sanitær-, varme- og oljefyringsanlegg 3370 Vikersund - Tlf. 32 78 75 03		MODUM KOMMUNE
	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	JOSEF ANDREASSENS efft. Kioskvarer & Blomster Tlf. 78 02 77, Geithus
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 78 51 00	Åmot Installasjon a/s Tlf.: 78 47 55 - Åmot	GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes - Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27
Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 78 79 11 - 3370 Vikersund	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND - TLF. 78 25 86	Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf.: 78 24 00 Mobil tlf. 094-38 243 	 Tlf. 78 72 70 MØBELFORRETNING A.S	Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund
Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. (03) 78 28 48 - Mobiltlf. 094-98 106	 Drammens Tidende Buskeruds Blad	 3340 ÅMOT - TLF. (03) 78 41 18
Vikersund apotek Tlf. 78 70 35	A.s Modumsrutene Øyaveien - 3370 Vikersund - Tlf. 03-78 74 08 Rute- og turkjøring	 Media med mening FM 106.3 FM 104.3 - FM 107.5
Gullsmed Siv Asbjørnsen Strandgaten, 3340 Åmot • Tlf. 32 78 57 36	 Vikersund RAMMEVERKSTED ☎ 03 - 78 82 52	 VIKERSUND - TLF. 03-78 71 11 BYGDEPOSTEN
JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07, Geithus		 3370 VIKERSUND - TLF. 78 80 79
	Frøyshov bok og papir Vikersund	Åmot Forbruksforening Amot - Tlf. 78 43 20
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse	 GJENSIDIGE forsikring	 Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 03 78 79 77

FASTEAKSJONEN '94

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon vil bli markert på Modum ved at bøsse-sene deles ut i kirken og gjennom det kontaktnettet prestene har. Bøssene er beregnet på bruk i hjemmet.

Det er viktig at bøsser som er brukt, også blir innlevert.

Ved påskens gudstjenester blir bøsse-sene samlet inn i kirkene. Etter påske kan bøsser leveres på preste-kontoret eller i Modum sparebank.

FASTEAKSJONEN

20 er nok til en øyeoperasjon i Nepal

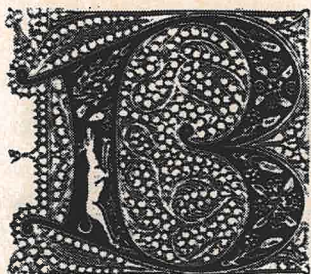
KRONER POSTGIRO **100**

31 46 80

Send ditt bidrag til **KIRKENS NØDHJELP**

Sammen for en retferdig verden

POSTBOKS 4544 TORSHOV, 0404 OSLO

Bibelordet

Gud, den gode lytter

Det bibelordet jeg vil dele med dere er et ord fra Salmenes bok. Ordet forteller meg en del av sannheten om Gud – hvor raus Gud virkelig er.

Salme 62,9:

«Folk, stol alltid på Gud, øs ut for Ham det som fyller hjertet! Gud er vår tilflukt.»

Tenk – overfor Gud kan vi virkelig få ØSE ut vårt hjerte. Gud vil høre på alt vi har å komme med. Ingenting er for lite og ingenting er for stort. Jeg tror ofte vi er for forsiktige med Gud når vi ber. Vi holder igjen og våger ikke å øse ut. Jeg tror vi i perioder mere drypper enn øser!

GUD BER OSS ØSE! Han tåler å høre alt. Gud vil være en sjelsørger for oss, og han er virkelig god til å lytte!

Og ikke nok med det – Gud er også mektig til å svare oss.

Jes. 49,8: «Så sier Herren: Jeg bønnhører deg i nådens tid og hjelper deg på frelsens dag.»

Bedestilling

Angående spørsmålet om bedestilling vet jeg nå at de fleste er bistillinger.

Jeg kan be stående, og vite at du har et oppdrag til meg.

Jeg kan be gående, og vite at å be er å være underveis.

Ole-Jakob Dyrnes, styrer, Frydenberg

Jeg kan be liggende, og vite at trettheten kan jeg legge fra meg.

Jeg kan be på kne, og kjenne at bønn også kan gjøre vondt.

Med hovedstillingen er alltid å strekke hendene fram, med håndflatene opp, for å kunne ta i mot.

Ole-Jakob Dyrnes

Oddveig Amlund til minne

Oddveig Amlund døde nyttårsdagen på Modumheimen. Hun ble gravlagt fra Heggen kirke 11 januar.

Oddveig Amlund var født på Heggen prestegård sommeren 1900, som datter av daværende sokneprest Amlund. Frøken Amlund utdannet seg både til å arbeide på kontor og som organist. Musikken lå hennes hjerte nærmest. I 1940 ble hun ansatt som organist i Heggen sokn. En periode var hun organist i Drammen og Lier, men hun kom tilbake til Modum og var organist til hun gikk av for aldersgrensen.

Siden var hun mye brukt som vikar. Hun har gjort et stort arbeid for musikken og særlig kirkemusikken.

Oddveig Amlund var en personlighet. Det var en glede å bli kjent med henne. De siste årene har hun tilbrakt på Modumheimen. Det hendte inntil det siste året at hun satte seg til pianoet.

Vi lyser fred over minnet hennes.

Jon Mamen

forts. fra s. 16

Snarum:

- 10.12 Sigurd Svendsen (V.Spone)
- 17.12 Lars Arnt Andersen
- 22.12 Selma Gubberud
- 19.1 Johan Fanum (V.Spone)
- 2.2 Vidar Jansen

Nykirke:

- 16.12 Alfhild Karensen Gystad (Åmot/Dr. krem)

16.12 Randi Vatnås

15.12 Emilie Marie Jørgensen (Åmot)

22.12 Kristine Sandsbråten (Åmot)

29.12 Gunnar Eidesmo (Åmot)

30.12 Synøve Holm

14.12 Reidar Olufsen (Modumheimen/Dr. krem)

14.12 Knut E. Haviken (Åmot)

20.12 Reidar Henry Gulbrandsen

23.12 Karl Sletten

30.12 Leif Reidar Kleven

13.1 Kristen Ellefsen (Åmot)

14.1 Arnt Solvang (Åmot)

20.1 Kristian Flintegård (Åmot)

20.1 Anna Kristine Jahren (Åmot)

27.1 Elsa Andersen (Åmot)

Kirkekalenderen

Slekters gang

SØNDAG ER KIRKEDAG

13/2 Fastelavnssøndag

Joh 12,24-33
Heggen kl 11 - Mamen
Snarum kl 11 - Sund
Olavskirken kl 11 - Eide

16/2 Askeonsdag

Matt 6,16-18
Vikersund kl 19 - Mamen.
Fastegudstj.

20/2 1.s.i faste

Matt 16,21-23
Nykirke kl 11 - Sund
Vestre Spone kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Klara Myhre

23/2

Vaaraan kl 19 - Sund. Fastegudstj.

27/2 2.s.i faste

Luk 7,36-50
Heggen kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund
Olavskirken kl 11 - Karen S.
Solberg

6/3 3.s.i faste

Luk 4,31-37
Nykirke kl 11 - Sund
Gulsrud kl 11 - Løvik
Vaaraan kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Børresen

13/3 4.s.i faste

Joh 6,24-36
Heggen kl 11 - Mamen
Rud kl 11 - Moviken. Fam.gudstj.
Snarum kl 19 - Sund. Hele menig-
heten sunger
Olavskirken kl 11 - Dahl

20/3 Maria budskapsdag

Salme 113
Heggen kl 11 - Løvik
Nykirke kl 11 - Mamen
Vestre Spone kl 11 - Moviken
Olavskirken kl 11 - Eide

27/3 Palmesøndag

Joh 12,12-24
Vikersund kl 11 - Mamen
Vaaraan kl 11 - Sund
Åmot kl 11 - Moviken
Olavskirken kl 11 - Pettersen

31/3 Skjærtorsdag

Joh 13,1-15
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 19 - Moviken
Snarum kl 19 - Sund
Rud kl 19 - Mamen
Olavskirken kl 20 - Pettersen

1/4 Langfredag

Mark 14,36-15,37
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Vestre Spone kl 19 - Sund
Olavskirken kl 20 - Klara Myhre

3/4 Påskedag

Joh 20,1-10
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund
Olavskirken kl 07 - Karen S.
Solberg

4/4 2.påskedag

Joh 20,11-18
Vestre Spone kl 11 - Mamen
Gulsrud kl 11 - Moviken
Rud kl 11 - Sund

Se også annonser i lokalavisene.

Heggen

Døpte

28.11 Liz Gabriela Kolberg Hidalgo
(Haug)

Synne Bolstad Aasgrav
(Eidanger)

5.12 Joachim Austad Jahr

1.1 Ole Martin Hovlund Bakken

16.1 Anne Linn Severinsen Dahlen
Stine Linnerud Hansen

Snarum

5.12 Martin Hjelmesæth (V.Spone)

12.12 Marie Hartz

David Ellingsen Værås

30.1 Lasse Karlsen

Nykirke:

12.12 Andreas Kvale

Tonje Havråen Johannessen

25.12 Atle Aspelien

Vigde:

Heggen

31.12 Kjartan Albrigtsen og Heidi
Aasmundrud

15.1 Morten Tørre og Unni Volden
(Sokndal kirke)

Døde:

Heggen

9.12 Inger Lind Andersen

10.12 Svein Arne Nilsen

15.12 Karl Finsrud (Rud)

16.12 Bjarne Martinsen

28.12 August Hansen

29.12 Lars Børdalen

4.1 Hilde Losoa
Ruth Ramberg

6.1 Ragnhild Ingesen

7.1 Thorleif Wike (Drammen
krem.)

11.1 Oddveig Amlund

12.1 Asta Øverby

14.1 Asveig Gundhus

18.1 Ludvig Thon (Rud)

21.1 Gullik Mugerud

25.1 Hjørdis Irene Tangen

28.1 Asbjørn Gunnar Engen

forts. s. 15